

лаганіе-то на рѣцѣ-тѣ извършихъ чудесны исцѣленія, и това не въ скрито и тайно нѣ свободно и публично.

Ако тѣзи признаци на живота на христіанскъ-тѣ църквѣ и послужихъ за невѣруещи-тѣ да ги направятъ внимателни и да ги доведътъ въ размышленіе, то при всичко това не можихъ да упазятъ чистотъ-тѣ на вѣрж-тѣ и ученіе-то да не падне често въ опасность-тѣ. Скоро ся трудихъ лъжливы учители, скоро и лъжливы ученія да ся вмѣкнѣтъ въ църквѣ-тѣ: и стражари-тѣ и имахъ доста работѣ да имъ възбранятъ това.

Не ще е полезно да спомѣнемы тука всички-тѣ лъжливы учители, кои-то ся появили отъ врѣме-то на Симона магесника, кой-то вече на Апостоли-тѣ направи затрудненія, безъ да съобщимъ и съдържаніе-то на тѣхно-то ученіе, за кое-то не ны стига тука мѣсто, нѣ какво и отъ това; заблужденіе-то изчезнува, а истинна-та остава, и тя е въ слово-то Божіе толкози отворено и ясно изложена, щото съ серіозно изслѣдваніе и молитвѣ не може да остане чловѣкъ въ неувѣренность. Кога-то въ онова врѣме ся появи нѣкое несъгласіе върху нѣкожъ точкѣ отъ ученія-та, тогава обыкновенно рѣшеніе-то ся прѣдаваше на едно църковно събраніе, кое-то ставаше отъ епископи-тѣ отъ разны страны. До гдѣ-то може ся прѣдполага че множество-то на църковны-тѣ учители стоять въ истинный духъ на вѣрж-тѣ и истиннж-тѣ, такыва събранія можътъ да служатъ за голѣмо добро